

Ogenbøll: Det ærede Medlem, der nu satte sig, bemærkede med Hensyn til § 11, at jeg havde sagt, at denne Paragraf i det væsentlige kun var en Udførelse af de nødgjældende Bestemmelser, men at dette aabenbart kom i Strid med Motiverne, fordi der i disse står, at efter de nødgjældende Regler kan man ikke komme dem tillivs, som trække med Kreaturer paa Veien og lade dem græsse i Veigrøften. Sa, der står ganske rigtig, at naar Folk lade deres Kreaturer græsse løse paa Veien under Bevogtning, er det en Uorden, man hidtil ikke har kunnet hindre. Jeg vil imidlertid fremsætte som min befædne Formenting, at jeg dog tror, man har kunnet gjøre det; idetmindste har jeg mange Gange multeret dem, der have græsset deres Kreaturer paa Veigrøften, selv om der har været et Barn eller en Kone tilstede. Man har nemlig hidtil forstaaet Forordningen af 13de December 1793 § 85 saaledes, at man, naar der var løsgaaende Kreaturer, havde Valget imellem enten at optage dem eller, naar man havde Bevis for, at de havde græsset paa Veien, at stævne Gieren til Politiretten og multere ham; eller, hvad man oftere gjør, man gaar ind til Manden og siger: Giv mig en Mark, fordi Du har ladet dine Kreaturer græsse der; saa faaer man den og fører den ind i Politikasseregnskabet, og dermed er den Sag da forbi. Det er ganske vist, at det tidligere efter Forordningen af 13de December 1793 § 85 har været nødvendigt at optage de Kreaturer, som fandtes tværede eller gaaende løse paa Veiene; man har Overrettsdomme, hvorved Bedkommende ere blevne frifundne, fordi man er gaaet en anden Vej; men jeg tror derimod ikke, at den hidtil gjældende Lovgivning er at forstaa saaledes, at man lige for Næsen af Politimesteren eller en Politibetjent skulde kunne trække med en Kv og rolig lade den græsse paa Landevejgrøften. Der er maasse mange af de Herrer, der kjende dette Forhold, som vide, at det er blevet paa-talt, og jeg kan altsaa, som sagt, ikke finde ret meget Nyt i § 11, naar jeg undtager den Bestemmelse; jeg nævnte og som er nævnt af flere, at der gives Tredemand, den Veifarende, Ret til at optage Kreaturerne, og det

er jeg enig i, vil ikke være heldigt. I det Hele tror jeg, at den ærede sidste Taler saavel som det ærede Medlem fra Sjælland (S. Andersen) i Grunden ere overordentlig enige med mig; det er kun om mindre væsentlige Ting, vi ere uenige. Jeg kan saaledes ikke give det ærede Medlem for 3die Kreds (S. Andersen) Ret, naar han sagde, at det var en Misforståelse af mig, naar jeg havde ytret, at man ikke uden videre kunde flyde Kreaturer, der kom ud paa en Vej, men at det kun var, naar man bevisligt ikke kunde optage dem. Der staar i § 11, at de i § 4 givne Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar disse Dyr antreffes paa en offentlig Vej under saadanne Forhold, at man er berettiget til at optage dem, men dette ikke kan lade sig gjøre. Altsaa maa disse sidste Ord, men dette ikke kan lade sig gjøre, naturligvis referere sig til, at de samme Betingelser for Skydning maa gjælde for offentlig Vej som de, der nævnes i § 4. Disse Betingelser kunde maasse være klare; men jeg kan ingeni lunde tro Andet, end at det er Lovforslagets Mening, at det Samme skal gjælde, som tidligere var gjældende Ret, nemlig, at man kun da maa flyde Kreaturerne, naar man bevisligt ikke har kunnet optage dem. Spørgsmaalet om Veibæsen og dets Forhold, ligeoverfor Private med Hensyn til Segit kunde jeg vel have lyst til at diskutere med den ærede Taler, men jeg tror, det ligger udenfor Lovforslaget.

Masmusen: Jeg for mit Bedkommende hører til dem, der i senere Aar have længtes efter, at der maatte fremkomme et Lovforslag fra Regjeringens Side om en Ordning af Bestemmelserne om Markfreden. Det maa vistnok erkjendes, at under Agerbrugets Fremfridei ere de hidtil gjældende Bestemmelser utilstrækkelige til at frede om Enkeltmands Eiendom i den Udstrækning, som man med Villighed kan gjøre Krav paa. Og, naar man dernæst betragter det foreliggende Lovforslag og ser nærmere paa de Bestemmelser, der deri indeholdes om Markfreden, hvilke ville beskjærme Eiendommene paa en hensigtsmæssigere og fuldstændigere Maade end den gamle Lovgivnings Bestemmelser, saa forekommer det mig,